



GÖTEBORGS 8:E  
BAPTISTFÖRSAMLING

## FRÄLSNINGENS HJÄLM

*Efesierbrevet 6:17a • Predikan G8B 2024-01-21 (Fågelbergskyrkan) • Johnny Lithell*

### INLEDNING

Nu har vi kommit till den femte delen i den andliga vapenrustningen, nämligen frälsningens hjälm. Det är dessutom den sista i ordningen av de delar som hör till vårt försvar; de defensiva delarna i rustningen. Det kan verka som att det finns en obalans här, att rustningen består av fem defensiva delar och bara en offensiv. Men det är en bra bild av det kristna livet som inte följer världens normer. Som kristna besegrar vi vår fiende när vi står emot och inte blir besegrade av honom. Om han misslyckas med sin attack har vi vunnit. Därför skulle man kunna säga att alla delarna i rustningen också har en offensiv funktion.

Med det sagt, behöver vi påminna oss om vad kampen är. Jag har sagt det tidigare och jag återkommer till min innerliga bön inför dessa predikningar att du som lyssnar på dem skulle bli utrustad för striden. Att det verkligen ska bli till hjälp för dig. Men då måste vi vara klara över vad striden handlar om. Satan attackerar dig för att få dig att falla i synd och förtvivlan. Synd och hopplöshet. Och här berättar aposteln Paulus om den andliga vapenrustningen som ger oss försvar mot Satans attacker.

Men vänner, kom ihåg att rustningen skyddar dig i striden mot att falla i synd. Den skyddar dig inte från lidande. När du rustar dig; när du förbereder dig för det andliga kriget behöver du göra som vilken soldat som helst och förbereda dig på att kriget kommer att innebära lidande. Du har inte fått rustningen för att ha den på dig framför brasan där hemma utan ute på slagfältet där brinnande pilar viner runt huvudet på dig. Om ditt kristna liv handlar om att det ska vara så bekvämt som möjligt kommer du att bli både besviken och förvirrad. Förbered dig på lidande eller lägg ner dina vapen.

Puritanen William Gurnall klagar på att så många i hans tid har en så ytlig bekännelse till Kristus och han säger,

De flesta människor är ömmare i sin hud än i sitt samvete; och de skulle hellre vilja att evangeliet tillhandahöll rustning för att försvara deras kroppar från död och fara än deras själar från synd och Satan.

//Most men are more tender of their skin than conscience; and had rather the gospel provided armour to defend their bodies from death and danger, than their souls from sin and Satan.

Gurnall, *The Christian in Complete Armour*, II, 125.

Men nu kommer vi alltså till frälsningens hjälm. Det är ett lite förvirrande begrepp eftersom det låter som att det handlar om att vi måste bli frälsta. Men det vore en märklig förståelse av Paulus ord eftersom frälsningen är en förutsättning för att överhuvudtaget vara inblandad i striden. Om vi inte har frälsningen så behöver vi inte utstå Satans attacker, då är vi redan en

del i hans rike. Nej, för att förstå vad frälsningens hjälm handlar om behöver vi fundera lite till.

### Hoppet om frälsning som hjälm

I Romarbrevet 8:23 talar Paulus om att det finns en framtida aspekt av frälsningen. Att vi som är kristna tillsammans med hela skapelsen suckar och våndas och väntar på vår kropps frörlösning. På vår kropps befrielse. Det finns något som ligger framför oss. Sedan säger han i nästa vers, ”i hoppet är vi frälsta.”

I frälsningen har vi redan fått något fantastiskt, det har Paulus talat om tidigare i brevet, men här är det tydligt att det också finns något som återstår. Vilket egentligen inte är så svårt att förstå efter som frälsningen annars skulle vara ofullständig. Tänk att bli frälst till det här livet, att kämpa mot synden, i all evighet. Att varje dag i årtusende efter årtusende känna att jag faller till korta, att ropa med Paulus i vanmakt, ”vem ska befria mig från denna dödens kropp?” (Rom 7:24) Det skulle vara som att springa ett lopp utan målgång. Att spela en match utan slutsignal.

I Första Petrusbrevet 1:3 finns en vacker välsignelse. Petrus säger,

1 Petrusbrevet 1:3 (SFB-15)

«Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Far! I sin stora barmhärtighet har han genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp,

Vi har blivit frälsta till ett levande hopp, till att hoppas på någonting. Vad är det? Texten fortsätter,

1 Petrusbrevet 1:4 (SFB-15)

«till ett arv som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna och som förvaras åt er i himlen.

Vårt hopp är himlen. Det finns en fullbordad som återstår av vår frälsning. Det finns en dag då vi ska få ta i besittning det arv som han har förberett åt oss. Och därför säger han sedan i vers 6, ”Var därför glada, även om ni nu en liten tid måste utstå olika prövningar.”

Här börjar vi få en känsla för vad frälsningens hjälm handlar om. Vi väntar på vår frälsnings fullbordad och i det hoppet kan vi vara glada också där striden står som hårdast. Det finns ett mål. Det finns en slutsignal. Det är vad frälsningens hjälm handlar om: hoppet om den fullbordade frälsningen.

Paulus säger i Första Thessalonikerbrevet 5:8,

1 Thessalonikerbrevet 5:8-9 (SFB-15)

«Men vi som tillhör dagen ska vara nyktra, iförda tron och kärleken som rustning och **hoppet om frälsning som hjälm**. «Gud har inte bestämt oss till att drabbas av vredesdomen utan till att vinna frälsning genom vår Herre Jesus Kristus.

Det är en perfekt förklaring av frälsningens hjälm i Efesierbrevet 6:17. Gud har inte bestämt oss till vredesdomen utan till att vinna frälsning. Därför tar vi på oss hoppet om frälsning som hjälm. Hoppet om frälsning som hjälm.

När Paulus talar om frälsningens hjälm för den kristne i det andliga kriget, talar han om vårt hopp. Vårt hopp spelar en central roll när vi utkämpar det andliga kriget mot Satan och hans

arméer. Och nu, för att utrusta dig så mycket som möjligt, vill jag ägna resten av predikan åt att försöka förklara hur. Hur är hoppet en hjälp för oss i den andliga kampen?

Jag delar upp det som återstår av predikan i tre punkter. I den första ställer vi frågan ”vad är hopp?” och vi försöker att förstå hoppet som bibliskt koncept. Därefter ställer vi frågan hur hoppet hjälper oss i striden och till sist vill jag lyfta fram vad jag uppfattar vara en central aspekt av det kristna hoppet i en punkt som jag kallar ”vissheten om härlighet”.

## I. VAD ÄR HOPP?

Jag vill ge er en definition som jag kommenterar alldeles kort, men innan dess tror jag att det kan vara värdefullt att ge en illustration om hur hoppet fungerar i våra liv. Det finns ett par bilder som jag gav i en predikan för ett par år sedan som jag tror kan vara bra att vi påminner oss om.

### Ett själens ankare

I Hebreerbrevet 6:19, i ett sammanhang som handlar om Guds oföränderlighet, står det att hoppet är ett *själens ankare*. I hoppet har vi ett själens ankare. Vad innebär det?

Ja, vad är ett ankare? När jag var barn hände det ibland att vi åkte ut med en liten eka på en sjö för att fiska. När man kommit till rätt plats, där man tror att det finns mycket fisk, kastar man i sitt ankare. Ankaret håller båten på plats så att den inte driver iväg av vinden eller av de strömmar som finns i vattnet.

Vad är det då som gör att ett ankare fungerar som det ska? Två saker. För det första måste det sitta fast i dig, det vill säga, i båten. Om det inte sitter fast någonstans är det värdelöst.

För det andra måste ankaret kastas in i en värld dit vi inte kan komma. Det fungerar inte om det bara stannar hängande i vattnet. Vi är redan i vattnet, det är vattnet som är problemet. Det är vattnet som rör sig och förändras. Ankaret måste gå in i en värld dit vi inte kan komma. Det måste ner i botten på sjön där klipporna ligger fast och är oföränderliga.

Om ankaret inte bara sitter fast i oss, utan även går in i denna oföränderliga värld under vattnet och kopplar tag i dessa klippor, då kommer klippornas oföränderlighet att föras över via ankaret till oss.

Nu säger alltså Hebreerbrevet att hoppet är själens ankare. När vi håller fast vid hoppet kan vi kasta ut ankaret in i kaoset som ständigt förändras för att koppla tag i det som är oföränderligt. Genom hoppet förs Guds oföränderlighet över till oss så att vi kan stå stadigt, oavsett vad som händer. Det är hur hoppet fungerar i våra liv.

### Håller fast i Guds löften

Genom hoppet håller vi fast i Gud. Men vad är det då mer specifikt som vi håller fast? Vi håller fast i Guds löften.

I John Bunyans klassiker *Kristens resa* finns en händelse om hur Kristen övertalade sin vän Hoppfull att de skulle vika av från Konungens huvudväg för att ta en sidoväg som verkade lättare att gå. Men de gick vilse och blev tillfångatagna av jätten Förtvivlan som låste in dem i en mörk håla i sitt slott som heter Tvivlets slott. Jätten Förtvivlan hade en hustru som heter Otro, och hon fick sin make att slå Kristen och hans vän Hoppfull nästan till döds och sedan

låsa in dem igen utan mat eller vatten för att någon dag senare komma tillbaka och uppmana dem att ta livet av sig själva. Annars sade han att han skulle han göra det själv, och så visade han benen och skallarna från alla pilgrimer han tidigare avrättat. Kristen och Hoppfull var nära döden av svält och mörker och förtvivlan och fasa, och Kristen ville avsluta sitt liv, men Hoppfull övertalade honom att inte göra det.

När allt såg ut att vara förlorat utbrast plötsligt Kristen: ”Vilken dåre jag är, som ligger kvar i den här stinkande fångelsehålan, när jag lika gärna kunde vandra i frihet! Jag har i fickan vid mitt hjärta, en nyckel som heter Löfte, och jag är övertygad att den kan öppna alla lås i Tivlets Slott.”

Och så var det. Han tog fram nyckeln och med den kunde han låsa upp alla dörrar i Tivlets Slott.

Bunyan säger något viktigt här. Guds löften är en nyckel som låser upp alla lås i Tivlets Slott. Därför att löftena kommer från Gud själv, och han ändrar sig inte. Det han har lovat står evigt fast. Himmel och jord må brinna, men löftena står evigt kvar, därför att Gud är oföränderlig.

Så genom hoppet kan vi kasta ut, tränga igenom massan av föränderligt kaos och gripa tag i Guds oföränderlighet. Guds eviga löften befriar oss från tvivel, förtvivlan och otro. Vi kan kämpa den goda kampen eftersom vi vet att vi kommer att vara där när hoppet når sin fullbordan och övergår till kärlek och evig glädje.

### **Definition**

Då tror jag att vi är redo för en definition. Jag hämtar den från William Gurnall som säger:

Hopp är en övernaturlig gåva från Gud, i vilken den troende, genom Kristus, förväntar sig och väntar på löftets alla goda ting som han för närvarande antingen inte har mottagit alls eller inte till fullo.

Hope is a supernatural grace from God, whereby the believer, through Christ, expects and waits for all those good things of the promise, which at present he hath not received, or not fully.  
Gurnall, II.130

Några korta kommentarer:

Dels är det en övernaturlig gåva från Gud. Han är ”hoppets Gud”, enligt Romarbrevet 15:13, som gör att vi överflödar i hoppet genom den helige Andes kraft. Det är alltså en annan sorts hopp än det hopp som hedningarna har.

Det är alltså en gåva till den troende. Det sanna hoppet är en juvel som ingen annan än Kristi brud kan bära. Enligt Efesierbrevet 2:12 hänger Kristuslöshet och hopplöshet samman. Har du inte Kristus har du inget hopp.

Hoppets objekt är något gott, närmare bestämt Guds löfte. Om det inte finns något löfte är det som ett ankare som hänger i vattnet utan något att haka fast vid.

Vidare är hoppet fäst vid något som ligger i framtiden. Paulus frågar retoriskt vem som hoppas på det han redan ser. Hoppet är det som för den kristne och himlen samman, så att vi kan känna en försmak av den. När vi väl når fram till himlen och löftet är uppfyllt till fullo kommer hoppet att övergå i glädje och kärlek.

Till sist måste vi förstås se att själva anledningen till att vi ens har något att hoppas på är Jesus Kristus. Paulus kallar honom ”vårt hopp” i den första versen i Första Timotheosebrevet, eftersom det är genom honom vi har tillträde till Guds löften – både genom hans död eftersom det är genom den som vår synd är sonad och vi kan förvänta oss gott från Gud och genom hans Ande som vi har förmåga att hoppas. Genom Kristus får vi alltså både rätt att hoppas och kraft att hoppas. Rätten får vi genom hans blod och kraften får vi genom hans Ande.

Där har vi sett några saker om hoppets natur. Det är ett själens ankare genom vilket vi griper tag och håller fast vid Guds löften. Det är en övernaturlig gåva genom vilken vi, på grund av Kristus, väntar på allt det goda vi har i Guds löften som vi antingen bara fått uppfyllt delvis eller inte alls.

## II. HUR HOPPET HJÄLPER OSS I STRIDEN

Det låter kanske bra, men det är fortfarande väldigt teoretiskt. Hur hjälper hoppet oss i striden? Varför talar Paulus om hoppet om frälsning som en hjälm? Det är predikans andra punkt.

Jag vill ge tre punkter som underpunkter här. Sedan ska vi gå till en ytterligare punkt som svarar på samma fråga, men den är större än de andra och får därför bli predikans tredje och sista huvudpunkt. Men här får du alltså tre exempel på hur hoppet hjälper oss i det andliga kriget.

### 1. Det ger kraft

För det första: hoppet ger oss kraft. Det ger oss kraft till striden på ett sätt som annars aldrig vore möjligt. Den som inte har något himmelskt hopp är en slav till vilka onda begär som helst. Men när de goda nyheterna om Guds frälsning når honom och när hans andliga ögon öppnas så att han kan se bortom sina nuvarande omständigheter och sin nuvarande hopplöshet så ökar det hans kraft så att han kan besegra alla sina onda begär i Kristi tjänst. Första Johannesbrevet 3:2 säger,

1 Johannesbrevet 3:2-3 (SFB-98)

«Mina älskade, nu är vi Guds barn, och än är det inte uppenbarat vad vi ska bli. Men vi vet att när han uppenbaras ska vi bli lika honom, för då får vi se honom sådan han är. »Och **var och en som har det hoppet till honom renar sig**, liksom han är ren.

När vi genom hoppet ser Kristus och ser hans renhet får vi kraft att rena oss och besegra de begär som vi annars skulle ha varit förslavade under. Hoppet ger oss kraft att övervinna den synd som förstör våra liv.

Det ger oss också kraft att släppa taget om den här världens rikedom och löften om makt och njutning. Våra mänskliga hjärtan måste ha något att hoppas på. Frågan är vad vår själ förankrar sig vid. Om vi faller ner i en fors som rusar fram och vi är på väg att dö så räcker vi ut våra händer för att få tag på vad som helst som vi kan hålla oss fast vid. Om det så är en liten grästuva kommer vår hand att knyta sig om den och stå ut med många hugg och slag utan att släppa taget om den. Och när den lossnar kommer vi att fortsätta att hålla tag i den ända tills vår hand förlorat all sin kraft.

När vi får fatt på det himmelska hoppet som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna så ger det oss kraft att släppa taget om de små grässtrån som vi håller så hårt fast vid i den här världen. Det hjälper oss att se att det där jobbet, eller den där drömmen om det perfekta livet bara är en vindfläkt.

Vilket innebär att det också ger oss kraft att leva hela våra liv till Guds ära och inte för vår egen bekvämlighet. Varför finns det så många kristna som är så sega och trötta i sin tjänst för Gud? För att deras hopp är svagt. För att de håller för hårt i världens löften och inte har fått upp ögonen för Guds löften.

## 2. Det ger trofasthet i det lilla

För det andra: hoppet ger trofasthet i det lilla. I den tjänst som är ringa. Därför att hoppet vet att även om Gud i sin försyn ger vissa mer upphöjda och framträdande positioner och vissa andra mer undanskymda positioner så gäller samma löfte alla som tillhör Kristus. Paulus säger i Kolosserbrevet 3:23,

Kolosserbrevet 3:23-24 (SFB-15)

”Vad ni än gör, gör det av hjärtat, som för Herren och inte för människor. Ni vet att det är av Herren ni ska få arvet som lön. Det är Herren Kristus ni tjänar.

Därför kan vi med glädje ge oss till de uppdrag i Guds rike som inte innebär någon större ära från andra människor.

## 3. Det ger stadga i lidandet

För det tredje: hoppet ger stadga i lidandet. Jag nämnde inledningsvis att lidandet är en del av det kristna livet. Här spelar hoppet en viktig roll. Paulus talar i Första Thessalonikerbrevet 1:3 om deras ”uthållighet i hoppet”. Det är en oerhört viktig tillgång i det andliga kriget. Hoppet fungerar som en hjälm och ger stillhet till vårt förnuft när pilarna viner runt våra huvuden.

Kung David säger i den 43:e psalmen,

Psaltaren 43:5 (SFB-15)

”Varför så bedrövad, min själ,  
varför så orolig i mig?  
Hoppas på Gud.  
Jag ska åter få tacka honom,  
min frälsning och min Gud.

Han predikar för sig själv. Han påminner sig själv om Guds orubbliga oföränderlighet. Han påminner sig om att det finns en fullbordad frälsning där framme. Det finns ett mål. Det finns hopp och därför behöver han inte vara bedrövad och orolig.

Men det stannar inte vid att han inte behöver vara bedrövad och orolig – Paulus säger i Romarbrevet 5:2 att ”vi gläder oss i hoppet om Guds härlighet.” Men inte bara det, fortsätter han, utan lidandet ger också också hopp, ett hopp som inte sviker.

Det finns två gåvor som Kristus använder mer än några andra för att fylla oss med glädje och det är tro och hopp. Tron säger till oss vad Kristus *har gjort* för oss och ger oss därmed tröst. Hoppet säger till oss vad Kristus *ska göra* för oss och fyller oss med glädje. Oavsett hur våra nuvarande omständigheter ser ut.

Här har vi alltså tre sätt som hoppet hjälper oss i den andliga striden. Det ger oss kraft att övervinna våra begär, att släppa taget om världens löften och att leva hela våra liv till Guds ära. Det ger oss trofasthet, i både stora och små uppgifter eftersom vi väntar samma lön från samma Herre. Och det ger oss stadga och stabilitet och till och med glädje i lidandet eftersom lidandet ger tålmod, tålmodet fasthet och fastheten hopp.

Men nu har jag alltså sparat något som jag uppfattar vara en avgörande aspekt av vad hoppet gör med oss. Därför går vi till den tredje punkten som jag kallar ”vissheten om härlighet.”

### III. VISSHETEN OM HÄRLIGHET

Här återvänder vi till de mer övergripande tankegångarna som vi började med. Hoppet är ett hopp om fullbordad frälsning. Vi hoppas på en frälsning som vi helt säkert vet ska komma och det påverkar förstås hur vi ser på de omständigheter vi befinner oss i här och nu. Det är ingen komplicerad tanke: om jag har nästan slut på pengar, men vet att jag om en vecka får flera miljoner på kontot så kommer jag att se på min nästan tomma plånbok på ett sätt. Om jag däremot har nästan slut på pengar och samtidigt vet jag att jag inte kommer att få några nya pengar på ett helt år så kommer jag att se på min nästan tomma plånbok på ett helt annat sätt. Vad vi vet om det som kommer påverkar hur vi ser på det vi står i just nu.

#### Frälsningens tre aspekter

Vad vet vi då om frälsningen? Ja, vi vet att den har tre aspekter i förhållande till tid. Det finns en aspekt av frälsningen som skett i det förgångna. Det finns en aspekt av frälsningen som sker just nu. Och det finns en aspekt av frälsningen som ska komma.

Den aspekt av frälsningen som skedde i det förgångna brukar vi kalla rättfärdiggörelse. Genom tron förenades jag med Kristus och han betalade priset för min synd så att det inte längre finns någon fördömselse för mig som är i Kristus. Syndens fördömselse är bruten.

Sedan finns det en pågående aspekt av frälsningen som vi brukar kalla helgelse, där vi steg för steg befrias från syndens makt över oss. Första Johannesbrevet 1:9 säger att ”om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.” Det är något som pågår just nu. I Romarbrevet 5:10 säger Paulus att vi blev frälsta genom Jesu död och vi blir frälsta genom hans liv. Det pågår en frälsning där han fortsätter att rena oss. Syndens makt är bruten.

Sedan finns det en framtida aspekt av frälsningen där vi kommer att bli frälsta från syndens närvaro. Det ska komma en dag när synden inte längre ska finnas och vi ska förvandlas till Kristi likhet.

#### Trösten i att veta vad som kommer

Det är vad vi vet om frälsningen. Vad vi vet om det som kommer påverkar hur vi ser på det vi står i just nu. Det kommer en dag då striden är över. Det kommer en dag då frälsningens hjälm ska bytas ut mot en rättfärdighetens segerkrans. Paulus säger i slutet av sitt liv till sin vän Timotheos,

2 Timotheosebrevet 4:7-8 (SFB-15)

”Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans. Den ska Herren, den rättfärdige domaren, ge mig på den dagen, och inte bara mig utan alla som älskar hans återkomst.

Han har kämpat, och vi kan kämpa, för vi vet vad som väntar. Hoppet om frälsning som hjälm innebär att vi vet att den slutliga frälsningen kommer.

Nu finns det somliga, vissa som är goda vänner till mig, som skulle påstå att man inte alls kan veta om den slutliga frälsningen ska komma. De menar att man kan förlora sin frälsning, vilket skulle innebära att vi inte kan vara helt säkra på Guds löften till oss eftersom det inte är säkert att Gud håller kvar oss.

Men den frälsning Bibeln talar om – vilket inkluderar det hopp om frälsning vi har som hjälm – är ingen annan frälsning än den som både har skett i det förgångna, den som sker i det nuvarande och som ska ske i framtiden. Romarbrevet 8:30 säger,

Romarbrevet 8:30 (SFB-15)

<sup>30</sup>Och dem som han har förutbestämt har han också kallat, och dem som han har kallat har han också förklarat rättfärdiga, och dem som han har förklarat rättfärdiga har han också förhärligat.

Förutbestämmelse, kallelse, rättfärdiggörelse och förhärligande – samma personer. Det är ingen som trillar mellan stolarna.

### Joh 6:37-39

Jag vill visa dig två texter. Låt oss slå upp Johannesevangeliets sjätte kapitel. Titta i den 37:e versen. Det är Jesus som talar:

Johannesevangeliet 6:37 (SFB-98)

<sup>37</sup>Alla som Fadern ger mig kommer till mig, och den som kommer till mig ska jag aldrig visa bort.

Jag vill göra fyra korta observationer här. Fyra små trådar som ger oss visshet om en kommande härlighet.

#### 1. Aldrig visa bort

För det första: lägg märke till att han säger att den som kommer till honom ska han *aldrig* visa bort. Inte under några omständigheter kommer han att visa bort den som kommit till honom. Om du har kommit till honom, om du har satt din tro och din förtröstan till honom så kommer han aldrig att visa bort dig. Varför?

#### 2. Det är Faderns gåva

För det andra: för att de som kommer till honom är Faderns gåva till honom. Om Fadern ger dig till Sonen så är det utifrån Faderns eviga och orubbliga beslut, förutbestämt innan världens grund blev lagd.

Det är som att Fadern ger en lön till Sonen. Sonen har utfört sitt försoningsverk till fullo och därför ger Fadern gåvor till honom, nämligen de personer som Sonen friköpt. Dessa personer är ett uttryck för Faderns kärlek. Och Sonen älskar Fadern så mycket att han håller kvar dessa gåvor. Inte under några omständigheter skulle Sonen visa bort dem. Vår frälsning är ett uttryck för den kärlek som flödar evigt inom treenigheten.

#### 3. Faderns vilja, Faderns plan

För det tredje: titta i nästa vers.



Johannesevangeliet 6:38 (SFB-98)

<sup>38</sup>Jag har inte kommit ner från himlen för att göra min egen vilja, utan hans vilja som har sänt mig.

Att ge dessa personer till Sonen har varit Faderns vilja, Faderns plan från första början. Faderns plan var att friköpa dem, ge dem till Sonen och Sonen att bevara dem. Men vad, mer exakt var Faderns vilja?

#### *4. Att ingen ska gå förlorad*

Titta i nästa vers:

Johannesevangeliet 6:39 (SFB-15)

<sup>39</sup>Och detta är hans vilja som har sänt mig: att jag inte ska förlora någon enda av alla dem som han har gett mig, utan låta dem uppstå på den yttersta dagen.

Hur många förlorar Jesus? Ingen. Ingen. Ingen går förlorad i skarvarna mellan Faderns förutbestämmelse, gåvan till Sonen och uppståndelsen på den yttersta dagen. Den som han har kallat har han förklarat rättfärdig, och den han förklarat rättfärdig har han förhärligat. Bibeln talar för oss om ett rådslut som inte kan förändras, en kallelse som inte kan tas tillbaka, ett arv som inte kan förstöras och ett liv som inte kan förloras.

#### **Joh 10:27-29**

Låt oss nu bläddra fram några kapitel, till Johannes 10. Här vill jag ge dig sju små observationer till. Jesus säger,

Johannesevangeliet 10:27 (SFB-15)

<sup>27</sup>Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig.

##### *1. Vi tillhör Kristus*

För det första: "mina får." Vems får? Kristi får. Om vi är hans får så är det hans ansvar som herde att söka rätt på oss och beskydda oss. Om han förlorar oss är det ett uttryck för hans förmåga som herde. Klarar han inte att ta hand om oss?

##### *2. Vi hör hans röst*

För det andra: vi hör hans röst. Vi känner honom. I slutänden kommer vi att följa honom. Vi kan mycket väl gå vilse och göra en massa dumheter, men till sist kommer vi att följa honom eftersom vi hör hans röst.

##### *3. Han ger evigt liv*

För det tredje. Nästa vers,

Johannesevangeliet 10:28 (SFB-15)

<sup>28</sup>Jag ger dem evigt liv. De ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand.

Han ger evigt liv. Evtigt liv. Att tala om att livet skulle ta slut är en motsägelse. Evtigt liv är evigt.

##### *4. Det är en gåva*

För det fjärde: han ger det som en gåva. Det är inget vi gör för att hålla fast den. Han ger den.

### 5. Vi ska aldrig gå förlorade

För det femte: vi ska aldrig någonsin gå förlorade. Om någon någonsin har förlorat sin frälsning och gått förlorad så talar inte Jesus sanning.

### 6. Ingen kan rycka dem

För det sjätte: ingen kan rycka dem ur Jesu hand. Det finns ingen makt i universum som är starkare än han. Om han vill hålla oss kvar så är det så det kommer att bli.

### 7. Faderns hand, större än allt

För det sjunde: nästa vers,

Johannesevangeliet 10:29 (SFB-15)

»Min Far som gett mig dem är större än allt, och ingen kan rycka dem ur min Fars hand.

Jesus lägger till att vi också ligger i Faderns hand. Jesu hand och Faderns hand och Fadern är större än allt. Starkare skydd finns inte.

## AVSLUTNING

Älskade vänner, här är frälsningens hjälm. Här är hoppet om frälsning. Han har frälst dig i meningen att han har förklarat dig rättfärdig och brutit syndens fördömelse över dig. Det innebär att allt du just nu går igenom kommer att samverka till ditt bästa. Lidandet ger tålamod, tålamodet fasthet och fastheten hopp. Det ger dig kraft i striden. Det ger dig tröst i lidandet. Och det ger dig visshet om en kommande härlighet eftersom han inte bara förklarat dig rättfärdig utan han också kommer att förhärliga dig. Du kommer att framställas inför honom utan fläck eller skrynkla och fullkomligt ren eftersom Jesus Kristus din frälsare är ren. Det är en kunskap om framtiden som är mer säker än något annat i den här världen. Hela jorden må brinna, men Guds löfte står fast.

Så låt oss idag lyfta blicken och se till Kristus som vunnit allt detta åt oss. Låt oss släppa taget om de tomma löften som världen ger och istället hålla hårt i honom som är vårt verkliga hopp, det hopp som bär, det *enda* hopp som bär, vad vi än går igenom.